

Abstrakt

Tato rigorózní práce se věnuje rekognici, která představuje frekventovaný procesní úkon a jednu ze základních kriminalisticko-taktických metod. Práce pohlíží na rekognici jako na velmi důležitý důkazní prostředek, a to z pohledu trestního práva procesního i kriminalistiky. Rekognice je také úkonem velmi specifickým, neboť proces znovupoznání probíhá v mozku člověka a nelze ho nijak kontrolovat nebo ověřit. Všechny tyto charakteristiky zvyšují požadavky na řádnou přípravu a provedení rekognice. Rigorózní práce také poukazuje na skutečnost, že rekognice je významným procesním úkonem i v případech, kdy nedojde ke ztotožnění nebo výsledek rekognice nebude věrohodný, neboť takový výsledek může být využit pro další postupy při vyšetřování.

Cílem rigorózní práce je komplexně a přehledně zpracovat problematiku rekognice a analyzovat, zda současná právní úprava rekognice odpovídá významu tohoto procesního úkonu. Dále je cílem práce analyzovat postup při provedení rekognice a jeho správnost a efektivnost. V návaznosti na tyto cíle práce poukazuje na problémy, vady a nejasnosti spojené s rekognicí a nastiňuje možné způsoby jejich odstranění.

Rigorózní práce se nejdříve věnuje obecným poznatkům o rekognici, druhům rekognice a vztahu rekognice k dalším kriminalistickým metodám. Stěžejní část rigorózní práce se zabývá podrobným rozбором právní úpravy rekognice a jejímu hodnocení. Samostatné kapitoly dále vymezují kriminalistické zásady a pravidla přípravy a provedení rekognice, neodkladnost a neopakovatelnost rekognice a významné problémy, vady a nedostatky rekognice včetně uvedení možných způsobů jejich odstranění. Závěrečná část rigorózní práce se věnuje některým dalším důležitým otázkám souvisejícím s rekognicí, některým zahraničním institutům a jejich použitelnosti a účelnosti zavedení do českého právního řádu, přičemž se práce zaměřuje na právní úpravu rekognice ve Velké Británii.